

**Euro-Latin American Parliamentary Assembly
Assemblée Parlementaire Euro-Latino Américaine
Asamblea Parlamentaria Euro-Latinoamericana
Assembleia Parlamentar Euro-Latino-Americana**

EUROPEJSKO-LATYNOAMERYKAŃSKIE ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE
**Komisja Spraw Społecznych, Wymiany Pracowników, Ochrony Środowiska,
Edukacji i Kultury**

5 października 2009 r.

WERSJA TYMCZASOWA

PROJEKT REZOLUCJI

Wspólne zwalczanie zmian klimatu: ku skoordynowanej strategii UE-Ameryka Łacińska i Karaiby w ramach negocjacji UNFCCC

Współsprawozdawca PE: Peter Liese
Współsprawozdawca AŁ: Carlos Baraibar (Parlatino)

Wspólne zwalczanie zmian klimatu: ku skoordynowanej strategii UE-Ameryka Łacińska i Karaiby w ramach negocjacji UNFCCC

Europejsko-latynoamerykańskie Zgromadzenie Parlamentarne,

- uwzględniając oświadczenia z pięciu dotychczasowych szczytów szefów państw i rządów Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz Unii Europejskiej, które odbyły się w Rio de Janeiro (28-29 czerwca 1999 r.), Madrycie (17-18 maja 2002 r.), Guadalajarze (28-29 maja 2004 r.), Wiedniu (11-13 maja 2006 r.) i Limie (15-17 maja 2008 r.),
  - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie zmian klimatycznych,
  - uwzględniając Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC, z 1992 r.) i jej protokół z Kioto w sprawie zmian klimatu (11 grudnia 1997 r.),
  - uwzględniając trzynastą konferencję stron (COP 13) Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz trzecią konferencję stron – posiedzenie stron protokołu z Kioto (COP/MOP 3), które odbyły się na Bali (Indonezja) w dniach od 3 do 15 grudnia 2007 r.,
  - uwzględniając wnioski przedstawione w czwartym sprawozdaniu oceniającym (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC), opublikowanym w Walencji (Hiszpania) w dniu 17 listopada 2007 r., oraz inne badania zlecone przez rządy krajowe lub przeprowadzone przez inne organy ONZ,
  - uwzględniając pakiet klimatyczno-energetyczny zatwierdzony przez Parlament Europejski i Radę w grudniu 2008 r.,
  - uwzględniając art.16 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że ostatecznym wynikiem Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu powinno być osiągnięcie stabilizacji stężeń gazów cieplarnianych w atmosferze na poziomie, który uniemożliwi groźną antropogeniczną (tj. spowodowaną przez człowieka) ingerencję w system klimatyczny,
- B. mając na uwadze, że według niezależnego badania zmiany klimatu są przyczyną śmierci ponad 300 000 osób rocznie; mając na uwadze, że na kraje rozwijające się przypada niemal 99% tych zgonów i 98% poważnie dotkniętej ludności; mając na uwadze, że kraje rozwijające odczuwają 90% strat gospodarczych spowodowanych zmianami klimatu¹,
- C. mając na uwadze, że kraje Ameryki Łacińskiej – Honduras i Peru – zaliczono obok Bangladeszu do trzech krajów najbardziej na świecie narażonych na zmiany klimatu,
1. podkreśla, że łagodzenie zmian klimatu stanowi jedną z najistotniejszych, o ile nie najistotniejszą kwestię dla ludzkości oraz że dla przyszłości planety, świata przyrody i ludzkości kluczową sprawą jest osiągnięcie znaczących wyników w ramach trwających negocjacji międzynarodowych;

---

¹ Sprawozdanie pt. „Wpływ człowieka na zmiany klimatu – anatomia cichego kryzysu” (opublikowane przez Światowe Forum Humanitarne, Genewa 2009 r.).

2. uważa, że strategiczne partnerstwo międzyregionalne między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami oraz wszyscy jego członkowie powinni potraktować łagodzenie zmian klimatu jako najwyższy priorytet agendy politycznej, tak aby uniknąć wielkiej katastrofy klimatycznej w obecnym wieku;
3. uważa, że w proces ten powinni być zaangażowani parlamentarzyści krajowi i regionalni; ocenia, że członkowie Europejsko-latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (Euro-Lat) podejmują się skoncentrowania wysiłków na pomyślnym wyniku międzynarodowych negocjacji i ścisłym przestrzeganiu podjętych decyzji;
4. odrzuca koncepcję maltuzjanizmu i neomaltuzjanizmu oraz podkreśla, że rozwiązaniem są inwestycje na rzecz wydajności energetycznej, energii odnawialnej oraz zmiany zachowań ludzkich;
5. podkreśla, że nie należy wykorzystywać kryzysu finansowego i gospodarczego jako pretekstu do niepodejmowania działań na rzecz łagodzenia zmian klimatu, ponieważ brak działań i fiasko międzynarodowych negocjacji doprowadziłyby do znacznie bardziej intensywnego i długotrwałego kryzysu – nie tylko gospodarczego; uważa natomiast, że kryzysy gospodarcze należy potraktować jako wyzwanie w celu inwestowania w efektywność energetyczną, energię odnawialną i nowoczesną technologię, tworząc w ten sposób miejsca pracy i trwałe wzrost oraz ograniczając emisje gazów cieplarnianych;
6. podkreśla, że w ocenie Międzynarodowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) emisje powinny ulec zmniejszeniu do 2015 r., a do 2050 r. zostać ograniczone do poziomu poniżej 50-85% dzisiejszych emisji¹;
7. podkreśla, że w myśl wniosków IPCC emisje z krajów uprzemysłowionych muszą zostać zmniejszone o 25-40% do roku 2020 w stosunku do poziomów z 1990 r. oraz o 80-95% do roku 2050, natomiast w Ameryce Łacińskiej, na Bliskim Wschodzie i w krajach Azji objętych centralnym planowaniem ma nastąpić znaczne odchylenie od scenariusza podstawowego²;
8. podkreśla, że cel na rok 2020 ma kluczowe znaczenie, ponieważ w przypadku nadmiernego wzrostu emisji mogą zostać osiągnięte „punkty krytyczne” systemu klimatycznego, wskutek czego przyszłe pokolenia, niezależnie od starań, nie będą w stanie kontrolować zmian klimatu;
9. przyjmuje z zadowoleniem ogromne wysiłki niektórych krajów Ameryki Łacińskiej w walce ze zmianami klimatu; w szczególności przyjmuje z zadowoleniem przykład dany przez Kostarykę, która zobowiązała się do drastycznego zmniejszenia emisji CO₂, aby stać się pierwszym krajem rozwijającym się, który osiągnie neutralność pod względem emisji do 2021 r., oraz przez Meksyk, który niedawno zobowiązał się do ograniczenia do roku 2050 emisji gazów cieplarnianych o 50% poniżej poziomów z 2002 r., a także starania rządu Brazylii, których ucieleśnieniem jest krajowy plan w sprawie zmian klimatu z grudnia 2008 r. mający na celu dalsze redukcje emisji per capita i eliminację utraty netto pokrywy leśnej Brazylii do 2015 r.;

---

¹ Wkład grupy roboczej III do czwartego sprawozdania oceniającego Międzyrządowego Panelu ds. Zmian Klimatycznych (IPCC).

² Ibid.

10. podkreśla, że pakiet klimatyczno-energetyczny UE, zawierający możliwość ograniczenia emisji o 30% w stosunku do 1990 r., o ile wszystkie kraje podejmą porównywalne wysiłki, ciągle stanowi najambitniejszą propozycję ze strony krajów uprzemysłowionych;
11. zachęca pozostałe strony UNFCCC, w szczególności Stany Zjednoczone, Indie, Chiny i Rosję, do pójścia za przykładem Kostaryki, Meksyku, Brazylii i UE;
12. podkreśla, że chociaż porozumienie w sprawie łagodzenia zmian klimatu stanowi najważniejsze i najtrudniejsze zadanie, międzynarodowe porozumienie musi uwzględniać odpowiedni transfer środków finansowych z krajów uprzemysłowionych i wschodzących, zwłaszcza na rzecz działań łagodzących i dostosowawczych w krajach najsłabiej rozwiniętych i małych państwach wyspiarskich;
13. w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem konkretne propozycje ze strony Meksyku, Norwegii, Danii i Komisji Europejskiej w sprawie dostarczenia niezbędnego finansowania;
14. podkreśla, że międzynarodowy transport lotniczy i morski musi być objęty międzynarodowym porozumieniem w ramach UNFCCC; porozumienie powinno zawierać te same wiążące cele redukcji co dla krajów uprzemysłowionych, a znaczna część przydziałów powinna być dystrybuowana poprzez licytację, generując w ten sposób dodatkowe fundusze na łagodzenie zmian klimatu i dostosowanie się do ich skutków, zwłaszcza w krajach najsłabiej rozwiniętych i małych państwach wyspiarskich;
15. zaleca, aby przy dystrybucji środków finansowych w ramach UNFCCC wykorzystano istniejące zasady i wytyczne dotyczące współpracy na rzecz rozwoju, takie jak dobre zarządzanie; w szczególności kluczowe znaczenie ma demokratyczna kontrola nad transferami finansowymi;
16. uważa, że zasadniczym elementem międzynarodowego porozumienia powinno być zatrzymanie wylesiania na świecie do roku 2020 i powstrzymanie nielegalnego wycięcia drzew;
17. wzywa, aby strategiczne partnerstwo międzyregionalne między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami posłużyło za ramy negocjacji na rzecz utworzenia zintegrowanego światowego rynku emisji dwutlenku węgla mającego na celu handel uprawnieniami do emisji; pierwszym krokiem powinno być ustanowienie systemu handlu uprawnieniami do emisji między UE a Ameryką Łacińską, jeżeli to możliwe – z udziałem Stanów Zjednoczonych;
18. proponuje, aby strategiczne partnerstwo międzyregionalne między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami pracowało nad stworzeniem wzajemnych standardów w zakresie produkcji biopaliw oraz certyfikatu jakości produktu; należy zachęcać do wspólnych przedsięwzięć między importerami w Europie i eksporterami w Ameryce Łacińskiej i Karaibach; należy wspierać rządy w tworzeniu polityki w dziedzinie biopaliw i nadać priorytet ochronie pracowników, ludności tubylczej, praw człowieka oraz dobrobytu w krajach rozwijających się;
19. zaleca, aby strategiczne partnerstwo międzyregionalne między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami pracowało na rzecz harmonizacji wszystkich pozostałych porozumień wielostronnych z międzynarodowym porozumieniem w sprawie zmian klimatu, osiągniętym w grudniu 2009 r. w Kopenhadze;

*

* *

20. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej, a także parlamentom państw członkowskich Unii Europejskiej i wszystkich krajów Ameryki Łacińskiej i Karaibów, Parlamentowi Latinoamerykańskiemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, Parlamentowi Andyjskiemu i Parlamentowi Mercosuru, Sekretariatowi Generalnemu Systemu Integracji Ameryki Środkowej (SICA), organizacji CARICOM (Karaibska Wspólnota i Wspólny Rynek), Sekretariatowi Generalnemu Wspólnoty Andyjskiej (CAN), Komitetowi Stałych Przedstawicieli Mercosuru, Stałemu Sekretariatowi Systemu Gospodarczego Ameryki Łacińskiej i Karaibów (SELA) oraz sekretariatowi UNFCCC.